

Nr 41.

Av herr **Andersson** i Igelboda **m. fl.**, om viss ändring i grunderna för statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket.

I Kungl. Maj:ts kungörelse med närmare bestämmelser rörande tillämpningen av förordningen den 30 juni 1936 (nr 451) angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket (S. F. S. nr 466/1936) § 5, mom. 3, tredje stycket, stadgas, att, där för vägbyggnadsföretag merkostnad uppkommer utöver den enligt godkänd arbetsplan beräknade kostnaden samt denna merkostnad förorsakats av vederbörligen medgiven ändring i berörda arbetsplan eller vid arbetets utförande uppkomna ökade arbetskvantiteter, må tilläggsanslag utgå å den uppkomna merkostnaden, *i den mån densamma icke är att hänföra till ökade å-priser*. Tilläggsanslag, som nu nämnts, utgår efter det procenttal, som tillämpats vid beräkningen av tidigare bidrag till företaget.

Bestämmelsen om att tilläggsbidrag icke må utgå å uppkomna merkostnader, som äro att hänföra till ökade å-priser, ter sig redan under normala förhållanden orättvis. Dömda vägföretag komma nämligen ofta till utförande flera år efter sedan kostnadsberäkningarna blivit uppgjorda och fastställda, och under dessa år kunna såväl arbetslöner som materialpriser ha genomgått väsentliga förändringar. Därest priserna gå nedåt, inhöstar staten vinsten därav, då statsbidraget aldrig utgår å högre belopp än de verkliga kostnaderna, men gå priserna uppåt, får vägdistriktet bära hela merkostnaden.

Om denna bestämmelse redan under normala förhållanden ter sig i högsta grad orättvis, kan den under en inflationsartad prisstegring bli katastrofal för vägdistriktet. Alla anbud å vägarbeten, som nu ingivas av entreprenörer, ha en klausul, varigenom entreprenören förbehåller sig rätt till tillägg å entreprenadsumman, för den händelse stegrade priser å material eller ökade arbetslöner skulle inträda. Under sådana förhållanden och om ökat statsbidrag icke kan påräknas på grund av prisstegringen, lär knappast någon vägstyrelse våga igångsätta några vägbyggnadsföretag av större omfattning under dessa tider. Även om under nuvarande förhållanden en återhållsamhet i fråga om igångsättande av nya vägbyggnader är att rekommendera, kunna snart sådana ändrade förhållanden uppstå, att det vore av värde, om vägdistriktet igångsatte vägbyggnader i större omfattning.

På grund av det anförda få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om sådan ändring i Kungl. Maj:ts kungörelse med närmare be-

stämmelser rörande tillämpningen av förordningen den 30 juni 1936 (nr 451) angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket (S. F. S. nr 466/1936), att tilläggsbidrag må, i den mån detta befinnes skäligt, kunna utgå jämväl å merkostnader förorsakade av ökade å-priser.

Stockholm den 20 januari 1940.

Martin Andersson,
Igelboda.

E. Thorell.

Allan Andersson.

E. Birke.